

దైవ ప్రవక్తగాలి సమాధి జీవితం

దైవప్రవక్త (సల్లం) గారి సమాధి జీవితం విషయమై రెండు అభిప్రాయ వర్గాలవారున్నారు. ఒక వర్గం దృష్టిలో దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇప్పటికీ ఈ ప్రపంచంలో ఉన్నట్లే సజీవంగా ఉన్నారు. లేదు, ఇతర మానవులకు మరణం సంభవించినట్లు దైవప్రవక్తకు కూడా మరణం సంభవించింది, కనుక ఆయన ఇప్పుడు బతికిలేరు, చనిపోయారు అని రెండోవర్గం అభిప్రాయం.

మొదటి వర్గం వారి విశ్వాసాలకు సంబంధించి కొన్ని కొనమెరుపులు గమనించండి:

- 1) దైవ ప్రవక్తల (సమాధి) జీవితం వాస్తవమైనది. అనుభవపూర్వకమైనది. ప్రాపంచికమైనది. దైవ నిర్ణయం రుజువు కావటం కోసం కేవలం ఒకే ఒక క్షణానికి వారికి చావు వస్తుంది. ఆ తర్వాత వెంటనే మునుపటిలాగే జీవితం ప్రసాదించ బడుతుంది.¹
- 2) దైవప్రవక్తగారి జీవన్మరణాలలో ఎలాంటి తేడా లేదు. ఆయన తన అనుచర సమాజాన్ని చూస్తున్నారు. వారి పరిస్థితులు, ఉద్దేశ్యాలు, ఆలోచనలు, మనసులోని మాటలు ఆయనకు తెలుస్తూనే ఉంటాయి.²
- 3) దైవప్రవక్తల పవిత్ర సమాధుల్లోకి వారి భార్యమణులు తీసుకురాబడతారు. దైవప్రవక్తలు అక్కడ వాళ్ళతో రాత్రిగడుపుతారు.³
- 4) ఇమాము మరియు ఖుత్బ్ అయిన సయ్యదినా అహ్మద్ రిఫాయి (రజి) గారు దైవప్రవక్త (సల్లం)గారి పవిత్ర సమాధి ముందు నిలబడి “తమరి శుభకరాన్ని నా అధరాలతో ముద్దుపెట్టుకోనివ్వండి” అని అడిగారు. అప్పుడు సమాధిలో నుంచి ఆయన శుభకరం బయటికి వచ్చింది. ఇమామ్ రిఫాయి దాన్ని చుంబించారు. 4
- 5) (సాయంత్రం) ఆరున్నర గంటల సమయం. దైవప్రవక్త దర్బారు అలంకరించబడి ఉంది. నేను దైవప్రవక్త దర్బారుకు హాజరై పాతికేళ్ళయింది. అబూబక్ర్ సిద్దిఖ్ (రజి) మరియు ఉమర్ ఫారూఖ్ (రజి)లు గొప్ప భక్తిశ్రద్ధలతో కూర్చొని ఉన్నట్లు కనిపించారు. వారందరూ ప్రత్యేక ఏర్పాట్లతో హజ్రత్ జీ మౌలానా అల్లాహ్ యార్ఖాన్ ను గుమిగూడి ఉన్నారు. నేను ఒంటరిగా అక్కడికి వెళ్ళాను. హజ్రత్ గారు బ్రహ్మాండమైన వింతైన దుస్తులు ధరించి ఉన్నారు. తలమీద

1) మల్ పూజాత్ అజ్ అహ్మద్ రజాఖాన్ బరేల్వి. మూడోభాగం, 276వ పుట.
 2) ఖాలిసుల్ ఏతిఖాద్, 39వ పుట.
 3) మల్ పూజాత్ అజ్ అహ్మద్ రజాఖాన్ బరేల్వి మూడోభాగం 276 వ పుట.
 4) మజ్ మూఅ రసాయెల్ అజ్ అహ్మద్ రజాఖాన్ బరేల్వి మొదటి సంపుటి 173వ పుట.

కిరీటం ధగధగ మెరుస్తోంది. ఏదో ప్రత్యేకమైన సమావేశం జరుగుతూ ఉంది. కారుణ్య ప్రవక్త చిరునవ్వుల కరుణారసాలు కురిపిస్తున్నారు. ఆ గౌరవమూర్తిని అలాంటి విచిత్ర స్థితిలో చూసి బహుశా హజ్రత్ జీగారికి ఏదో గొప్ప పదవి లభించబోతుందేమో అనుకున్నాను నేను. ఈ స్థితి ఆరున్నర నుంచి పావు తక్కువ ఎనిమిది గంటల వరకు కొనసాగింది. ¹

6) దైవప్రవక్తతో నా అంతరంగిక ప్రమాణం (బైత్) ఎలాంటి మధ్యవర్తిత్వం లేకుండా నేరుగా ఎలా జరిగిందంటే -నాకు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒక ఎత్తయిన చోట ఆసీనులై ఉన్నట్లు, సయ్యద్ అహ్మద్ షహీద్ గారి చెయ్యి ఆయన చేతిలో ఉన్నట్లు, నేను కూడా అక్కడే ఎంతో వినయంగా దూరంలో నించొని ఉన్నట్లు సయ్యద్ గారు నా చెయ్యి పట్టుకొని దైవప్రవక్త చేతిలో పెట్టినట్లు కనిపించింది. ²

7) హజ్రత్ జీ (అంటే మౌలానా అల్లాహ్ యార్ఖాన్) దైవప్రవక్త (సల్లం) తనను గడ్డం గొరిగించుకున్న వారెవరీ (తన సన్నిధికి) వెంట తీసుకురావద్దని వారించారని బహిరంగ సభలోనే చెప్పేవారు. నిజానికి హజ్రత్ జీగారు ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా అలాచేసేవారు కాదు. కాని తనకు ఆ విధంగా ఆదేశం అయినప్పటి నుంచి ఆయన దైవప్రవక్త దర్బారుకు హాజరయినప్పుడల్లా తనవెంట గడ్డం గీసుకున్న వారెవరైనా వస్తున్నారేమోనని జాగ్రత్త పడేవారు. ఇప్పటికీ జాగ్రత్తపడుతున్నారు. ³

'దైవప్రవక్త బతేకే ఉన్నారు' అని నమ్మే వారి వాదనలకు సంబంధించిన ఉదాహరణలు కొన్ని మేము పైన పేర్కొన్నాము. ఇప్పుడు దైవ గ్రంథం, దైవప్రవక్త సున్నతు దృష్టిలో ఈ విధమైన నమ్మకాలు సరైనవో కావో సమీక్షిద్దాం.

దైవప్రవక్త మరణం గురించి దైవగ్రంథం, స్వయంగా దైవప్రవక్త ప్రవచించిన వాస్తవాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

1) జుమర్ సూరాలో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు: ﴿إِنكَ نَبَتْ وَإِنَّهُمْ مَيْتُونَ﴾
 ఓ ముహమ్మద్! నిస్సందేహంగా నీవు మరణిస్తావు. వారూ మరణిస్తారు. (30వ సూక్తి)
 ఈ సూక్తిలో అల్లాహ్ దైవప్రవక్త మరణం కోసం, సామాన్య మానవుల కోసం ఉపయోగించిన పదమే వాడాడు. అంటే ఇతరులకు మరణం ఎలా సంభవిస్తుందో దైవప్రవక్తకు కూడా అలాగే సంభవించిందని భావం.

2) అంబియా సూరాలో అల్లాహ్ ఇలా అడుగుతున్నాడు:

﴿وَمَا جَعَلْنَا لِيَشْرَ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ أَبَاقِينَ مَّتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ﴾

-
- 1) ఇర్బాదుస్సాల్లికీన్ మొదటి భాగం అజ్ హజ్రత్ మౌలానా ముహమ్మద్ అక్రమ్ 19వ పుట.
 - 2) పమాయిమె ఇమ్దాదియా అజ్ హజీ ఇమ్దాదుల్లాహ్ 108వ పుట.
 - 3) ఇర్బాదుస్సాల్లికీన్ మొదటి భాగం 80వ పుట.

ఓ ప్రవక్తా! శాశ్వత జీవితాన్ని మేము నీకు పూర్వం కూడా ఏ మానవునికీ ప్రసాదించలేదు. ఒకవేళ నీవు మరణిస్తే వారు మాత్రం శాశ్వతంగా జీవించి ఉంటారా! (34వ సూక్తి)

ఈ సూక్తిలో అల్లాహ్ రెండు విషయాలు వివరించాడు. అవి ఒకటి: అంతిమప్రవక్తకు ముందు గతించిన దైవప్రవక్తలకు కూడా మరణం సంభవించింది. రెండోది నీకు కూడా మరణం సంభవిస్తుంది. శాశ్వత జీవితం నీకు పూర్వం ఏ ప్రవక్తకూ ఇవ్వలేదు. నీకూడా ఇవ్వబోము.

3) ఉహుద్ యుద్ధంలో దైవప్రవక్త (సల్లం) అమరగతులయ్యారనే వదంతి వ్యాపించగానే ఆయన అనుచరులు యుద్ధభూమిలో నిరాశానిస్పృహలకు లోనై యుద్ధం చేయకుండా కూర్చున్నారు. అప్పుడు అల్లాహ్ ఈ సూక్తిని అవతరింపజేశాడు: ﴿الَّذِينَ مَاتُوا قَبْلَ أَنْفَلْتُمْ عَلَىٰ آغْفَابِكُمْ﴾

ఒకవేళ ముహమ్మద్ (సహజంగా) మరణిస్తే లేక హత్యచేయబడితే మీరు వెనుకంజవేసి మరలిపోతారా? (ఆలి ఇమ్రాన్ సూరా, 144వ సూక్తి)

ఒకవేళ దైవప్రవక్తకు కొన్ని క్షణాల మరణం తర్వాత మళ్ళీ ప్రాపంచిక జీవితం లభించబోవటం నిజమైనట్లయితే దైవసూక్తి పైవిధంగా కాకుండా “ప్రజలారా! చింతించకండి. చనిపోయినా, హత్యచేయబడినా దైవప్రవక్త మీవెంటే ఉంటారు. కనుక మీరు నిరాశ చెందవలసిన అవసరం లేదు” అని ఉండాలింది. కాని అలా లేదు.

4) ఆలి ఇమ్రాన్ సూరాలోని సూక్తిలో అల్లాహ్ గత ప్రవక్తలను ప్రస్తావించి వారికి కూడా మరణం వచ్చింది అలాగే నీకు కూడా వస్తుంది అని చెప్పాడు. గత ప్రవక్తల్లో ఇద్దరి మరణ సంఘటన స్వయంగా ఖుర్ఆన్లోనూ వివరించబడింది. దాని ద్వారా దైవప్రవక్తలు మరణించటం నిజమని స్పష్టంగా బోధపడుతోంది. సబా సూరాలో సులైమాన్ ప్రవక్త గురించి... కర్ర ఊతం మీద నిలబడి ఉన్నప్పుడే ఆయనకు మరణం సంభవించిందనీ, కాని తమకు అగోచర జ్ఞానం ఉందని గొప్పలు చెప్పుకునే జిన్నాతులకు (లేక వారికి అగోచర జ్ఞానం ఉందని ప్రజలు భావించిన జిన్నాతులకు) సులైమాన్ ప్రవక్త మరణించారన్న సంగతి చాలా కాలం తర్వాత గాని తెలిసి రాలేదని అల్లాహ్ తెలియజేశాడు.

﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ

مِنْسُتَتِهِ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَ الْإِنْسَانُ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِئْسَ الْإِنْسَانُ الْعَدَابُ الْغَيْبِ﴾

“ఆ తరువాత సులైమాన్ పై మేము మరణ నిర్ణయాన్ని అమలు జరిపినప్పుడు జిన్నాతులకు అతని మరణం గురించి తెలియజేసిన వస్తువు అతని చేతి కర్రను

తంటూ ఉన్న చీడపురుగే తప్ప మరొకటికాదు. ఈ విధంగా సులైమాన్ పడిపోగా, తమకు అగోచర విషయాలు తెలిసి ఉంటే అవమానకరమైన ఈ బాధకు గురి అయి ఉండేవారము కాము అని జిన్నాతులకు స్పష్టంగా తెలిసిపోయింది.

(సబాసూరా, 14వ సూక్తి).

సులైమాన్ ప్రవక్త మరణించిన తర్వాత ఆయన చేతికర్రను చెదలు తినటానికి ఒక సంవత్సరకాలం పట్టిందని కొందరు పండితులు అభిప్రాయపడ్డారు. దాన్ని మనం ఆరునెలలు అనుకున్నా దైవప్రవక్తలకు క్షణికకాలం చావు వస్తుంది ఆ తర్వాత వెంటనే మళ్ళీ ప్రాపంచిక జీవితం లభిస్తుంది అన్న భావన తప్పు అని రుజువు చేయటానికి అది చాలు. సులైమాన్ ప్రవక్త తన మరణానంతరం ఎంతకాలమైతే నించున్నారో అంతకాలం తన చేతికర్ర ఆధారంగానే నించున్నారని దైవసూక్తి ద్వారా బోధపడుతుంది. ఆయన గనక బతికుంటే ఆయనకు చేతి కర్ర ఆధారం ఎందుకు అవసరమయింది? కర్రకు చెదలు పట్టి కర్ర విరిగిపోగానే సులైమాన్ ప్రవక్త కిందపడి పోయారు. ఆయన బతికుంటే క్రింద ఎందుకు పడిపోయేవారు?

బఖరా సూరాలో అల్లాహ్ యాఖూబ్ ప్రవక్త గురించి ఇలా వివరించాడు: యాఖూబ్ కు మరణం సమీపించినప్పుడు ఆయన తన కుమారులను పిలిచి నా తదనంతరం మీరు ఎవరిని పూజిస్తారు?" అని అడిగారు. దానికి ఆయన కుమారులు

نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ أَبَاءُكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُهَا وَاحِدًا

“మీ ఆరాధ్యుడు, మీ పూర్వీకులయిన ఇబ్రాహీమ్, ఇస్మాయిల్ ఏకైకారాధ్యుడైన దేవుణ్ణి ఆరాధిస్తాము” అని సమాధానమిచ్చారు (బఖరా సూరా, 133వ సూక్తి) దైవప్రవక్తలు క్షణిక కాలంపాటు మరణించి మళ్ళీ ప్రాపంచిక జీవితంలాగా జీవించబడతారన్న మాటే నిజమయితే యాఖూబ్ ప్రవక్త తన తదనంతరం తన పిల్లల పరిస్థితి గురించి ఎందుకు చింతించారు. ‘నా తర్వాత మీరు ఎవరిని ఆరాధిస్తారు’ అని వారిని అడగవలసిన పరిస్థితి ఎందుకు వచ్చింది? ఒకవేళ దైవప్రవక్తలు మరణానంతరం కూడా జీవించి ఉంటారన్నమాటే నిజమయితే తండ్రి అడిగిన ప్రశ్నకు యాఖూబ్ కుమారులు ఈ విధంగా సమాధానం చెప్పాల్సింది. ‘నాన్నా మీరు మళ్ళీ ప్రాపంచిక జీవితంలోకి తిరిగి వచ్చే వారే. అప్పుడు మేము ఎవరిని ఆరాధిస్తామో మీరెలాగూ చూస్తారు కదా! మీకు మా గురించి చింత దేనికి?’ దీని ద్వారా బోధపడేదేమిటంటే దైవప్రవక్తలు మరణించిన తర్వాత మళ్ళీ ప్రాపంచిక జీవితంలా బతికించబడతారనే నమ్మకం ఆ తండ్రికి లేదు, కొడుకులకూ లేదు. పైగా వారు అంతకు ముందు ప్రవక్తలు కూడా మరణించారనీ, వారిలో ఎవరూ ఈ లోకానికి తిరిగి రాలేరన్న విషయాన్నే నమ్మేవారు.

5) హజ్రత్ జుబైర్ బిన్ ముత్యిమ్ (రజి) కథనం: ఒక మహిళ దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి వచ్చి ఏదో మాట్లాడింది. ఆయన ఆమెను మళ్ళీ ఇంకెప్పుడయినా రమ్మని ఆదేశించారు. అందుకామె “దైవప్రవక్తా! నేనొచ్చినప్పటికీ మీరు లేకపోతే ఏం చెయ్యాలి”? అని అడిగింది. అంటే దైవప్రవక్త మరణించిఉంటే ఏం చెయ్యాలి అన్నది ఆమె ఉద్దేశ్యం. దానికి దైవప్రవక్త “ఒకవేళ నేను దొరక్కపోతే అబూబక్రీత్ మాట్లాడుకో” అని చెప్పారు (బుఖారీ-ముస్లిం).

పై హదీసు ద్వారా ఈ క్రింది రెండు విషయాలు స్పష్టంగా బోధపడుతున్నాయి.

- 1) దైవప్రవక్త కాలంలో ఆయన అనుచరులు, అనుచరిణులు ఆయన మరణానంతరం తాము ఆయనతో మాట్లాడలేమని, ఆయన మాటలు వినలేమని, ఆయన తమకు మార్గదర్శకత్వం వహించలేరని, సహాయం కూడా చేయలేరని నమ్మేవారు.
 - 2) దైవప్రవక్తలు మరణించరనీ, కనుక తను మరణిస్తే తన సమాధి దగ్గరికి వచ్చి మాట్లాడుకోమని లేక మరణం తర్వాత కూడా తను ప్రాపంచిక జీవితం లాగా బతికుంటాననీ, నేను మీ మాటలు వింటానని దైవప్రవక్త (సల్లం) కూడా ఎన్నడూ బోధించలేదు. పైగా తను మరణిస్తే అబూబక్రీత్ మాట్లాడుకోమని చెప్పారు.
- 6) దైవప్రవక్త మరణ సమయంలో కూడా ఆయన అనుచరుల మధ్య అసలు దైవప్రవక్తకు మరణం సంభవించిందా లేదా అన్న చర్చ మొదలయింది. ఆ సందర్భంలో ఉమర్ (రజి) లాంటి దైవగ్రంథ, దైవప్రవక్త ప్రవచన పండితుడు, దూరదృష్టి ధర్మావగాహన కల సహాబీ కూడా “దైవసాక్షి! దైవప్రవక్త చనిపోలేదు. ఆయన కపటులను అంతం చేసేదాకా చనిపోరు” అన్న భ్రమకు లోనయ్యారు (ఇబ్నెమాజా). అప్పుడు అబూబక్రీ సిద్దీఖ్ (రజి) ఓ బ్రహ్మాండమైన, చారిత్రాత్మక ఉపన్యాసమిచ్చి దైవప్రవక్త జీవిత సమస్య ఇక ప్రళయం వరకూ తలెత్తకుండా పరిష్కరించారు. అప్పుడు ఆయన అన్న మాటలివి:

مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ وَمَنْ كَانَ يَعْْبُدُ الْخَلْقَ فَإِنَّ الْخَلْقَ قَدْ مَاتَ
 అంటే ఎవరయితే అల్లాహ్ ను ఆరాధించేవాడో వారికి అల్లాహ్ సజీవుడనీ, ఆయనకు మృత్యువు లేదని తెలియాలి, మరెవరయితే ముహమ్మద్ ని ఆరాధించే వారో వారు ముహమ్మద్ మరణించారని తెలుసుకోవాలి, (ఇబ్నెమాజా). అబూబక్రీ (రజి) గారు చేసిన ఉపన్యాసం విన్న తర్వాత ఉమర్ (రజి) ఇలా అన్నారు: “దైవసాక్షి! అబూబక్రీ ఉపన్యాసం విన్నప్పుడు నాకు నా నడుం విరిగిపోయినట్లనిపించింది. నా కాళ్లు లేవలేదు. నేను నేలమీద దొర్లిపోయాను. ఎందుకంటే దైవప్రవక్త మరణించారని అప్పుడు నాకు నమ్మకం కలిగింది. (బుఖారీ).

7) దైవప్రవక్త మరణం ఆయన ఇంటివారిని, ఆయన అనుచరుల్ని శోకసముద్రంలో ముంచెత్తింది. ఫాతిమా (రజి. అన్ హా) బాధాతప్త గొంతుతో అనస్ (రజి)ని ఉద్దేశించి “అనస్! దైవప్రవక్తమీద మన్నుపోయటానికి మీకు చేతులెలా వచ్చాయి?” అని అడిగారు. సాబిత్ (రజి) దైవప్రవక్త (సల్లం) మరణించినప్పుడు ఫాతిమా (రజి. అన్ హా) పడ్డ బాధను వివరించినప్పుడల్లా తను స్వయంగా కన్నీరు మున్నీరుగా విలపించేవారు. “దైవప్రవక్త మరణంతో మదీనాలోని ప్రతి వస్తువుపై చీకటి ఆవరించింది. ఆయన ఖననంతోబే మాకు మా హృదయాల్లోని ప్రవక్తుత్వపు జ్యోతి ఆరిపోతున్నట్లు అనిపించింది” అని అనస్ (రజి) చెప్పారు. దైవప్రవక్త మరణం క్షణికమైనదయితే ఆయన ఇంటివారికి, అబూబక్ర ఉమర్ (రజి)లకు, ఇతర అనుచరులందరికీ ప్రపంచం చీకటిమయంగా ఎందుకు అనిపించింది అన్నది ప్రశ్న. ఇనుప కండల మనిషి అయిన ఉమర్ కు నడుం విరిగినట్లు ఎందుకు అనిపించింది?

ఇప్పటి వరకు పేర్కొనబడిన ఖుర్ఆన్ హదీసు ఆధారాలను అటు ఉంచి ఇప్పుడు మరో కొత్త కోణంలో ఈ సమస్యను సమీక్షిద్దాం.

దైవప్రవక్త (సల్లం) మరణానంతరం బనూసాయిదా సఖీఫాలో ఖిలాఫత్ గురించి గొడవ జరుగుతూ ఉంది. సిద్దీఖీ హయాంలో ప్రజలు జకాత్ ఇవ్వము అని ధిక్కరించటం, ధర్మభ్రష్టులైపోవటం లాంటి ఉపద్రవాలు తలెత్తాయి. ఉస్మాన్ (రజి) అన్యాయంగా అమర గతులయ్యారు. అనుచరుల మధ్య జమల్ యుద్ధం, సిప్పీన్ యుద్ధం లాంటి ఘోర రక్తపాతాన్ని సృష్టించిన యుద్ధాలు జరిగాయి. కర్బలా (యుద్ధ) భూమిలో ఆయనగారి ప్రിയ మనవడు అత్యంత నిర్దాక్షిణ్యంగా చంపబడ్డాడు. ఈ రోజు కూడా ప్రపంచంలో వివిధ చోట్ల ముస్లిం సమాజంపై ఎలాంటి ప్రళయాలు విరుచుకుపడుతున్నాయి? మరి అదేం జీవితమండీ? దైవప్రవక్త (సల్లం) ఖిలాఫత్ సమస్యలో అనుచరులకు మార్గదర్శకత్వం వహించలేదు. జకాత్ ఇవ్వకపోవటం, ధర్మభ్రష్టులైపోవటం లాంటి ఉపద్రవాలు తలెత్తినప్పుడు ఆయన అబూబక్రకు ఎలాంటి సూచనలూ ఇవ్వలేదు. తను ఎంతో గర్వంగా చెప్పుకునే తన అల్లుడు విశ్వాసుల నాయకుడైన ఉస్మాన్ కు ఎలాంటి సహాయం చేయలేదు. జమల్ యుద్ధం, సిప్పీన్ యుద్ధాలను ఆపలేదు. కర్బలాలో తన ప్రിയమనవణ్ణి కాపాడలేదు. ఈ రోజు కూడా ముస్లిం సమాజం ప్రపంచంలో ఎన్నోచోట్ల అవిశ్వాసుల అన్యాయాలకు, దౌర్జన్యాలకు గురై ఉన్నారు. కాని ఇవన్నీ తెలిసి కూడా దైవప్రవక్త (సల్లం) మౌనం వహిస్తున్నారు. తన అనుచర సమాజానికి సరైన సూచనలు ఇవ్వటం గాని సహాయంగాని చేయట్లేదు. దౌర్జన్యం చేసేవారిని ఆపట్లేదు. వారికి వ్యతిరేకంగా ఏ ఆజ్ఞ జారీచేయట్లేదు. మరోవైపేమో ఔలియాలు, సూఫీలతో పాటు ఆయన

సమాధి సంగతులు

సమావేశాలు నిర్వహిస్తున్నారు? వారికి పదవులు పందేరాలు ప్రసాదిస్తున్నారు? యావత్తు ప్రపంచంలో జరిగే దరూద్ సలామ్ల సమావేశాల్లో పాల్గొంటున్నారు?

మేము పూర్తి చిత్తశుద్ధితో, సానుభూతితో దైవప్రవక్త (మనలాగే) జీవించి ఉన్నారని చెప్పేవారిని అడుగుతున్నాం. దయచేసి కాస్త ఆలోచించండి. దైవప్రవక్త సున్నతు ద్వారా బోధపడేదేమిటంటే-ఆయన సమాధి జీవితం ఇతర దైవప్రవక్తలు, అమరవీరులు, ఔలియాలందరికంటే గొప్పది, ఉన్నతమైనది, పరిపూర్ణమైనది. అది ఇహలోక జీవితంలా లేదు పరలోక జీవితంలా కూడా లేదు. దాని అసలు స్థితి అల్లాహ్ కు మాత్రమే తెలుసు. ఆయన పవిత్ర భౌతికకాయం మదీనాలోని ఆయన సమాధిలో నేటికీ పద్నాలుగు వందల సంవత్సరాల క్రితం ఖననం చేసినప్పటికీ ఎంత తాజాగా ఉందో ఇప్పటికీ అలాగే ఉంది. ప్రళయం వరకూ అలాగే తాజాగా, ఎలాంటి మచ్చల్లేకుండా ఉంటుంది. ఆయన ఆత్మ జన్నతుల్ ఫిర్దౌస్ లోని అత్యున్నత స్థానం మీద దైవసింహాసనానికి సమీపంలో ఉంది. అల్లాహ్ ఆయనను తాను ఏది కోరితే అది తినిపిస్తాడు. త్రాపిస్తాడు. వల్లాహు ఆలము బిస్సవాబ్!

ఒక అపోహ:

దైవప్రవక్త సమాధి జీవితం ప్రాపంచిక జీవితం లాంటిదని రుజువు చేయటానికి కొందరు ఈ క్రింది హదీసులు నిదర్శనంగా చూపిస్తారు.

- 1) ఎవరైనా నాకు సలాం చేస్తే అల్లాహ్ నా ఆత్మను (తిరిగి శరీరంలోకి) పంపుతాడు. దాంతో నేను అతనికి ప్రతి సలాం చేస్తాను. (అబూదావూద్)
- 2) నా కొరకు అతి ఎక్కువగా దరూద్ పఠించండి. అల్లాహ్ నా సమాధి దగ్గర ఒక దూతను నియమిస్తాడు. నా అనుచర సమాజంలో ఎవరైనా నా కొరకు దరూద్ పఠిస్తే అప్పుడు ఆ దూత నాతో "ముహమ్మద్! ఫలానా అతని కుమారుడు ఫలానా మనిషి, ఫలానా సమయంలో మీ కొరకు దరూద్ పఠించాడు" అని చెబుతాడు. (ద్లైలమీ).
- 3) జుమారోజు అత్యధికంగా నా కొరకు దరూద్ పఠించండి. జుమారోజు నా కొరకు పఠించబడిన దరూద్ నా ముందు సమర్పించబడుతుంది. (హాకిమ్, బైహఖీ) షైఖ్ ముహమ్మద్ నాసిరుద్దీన్ అల్ బానీ (రహ్మాలై) మొదటి రెండు హదీసులను హాసన్ గానూ, మూడో హదీసును సహీఫ్ గానూ పేర్కొన్నారు. ఈ హదీసుల ద్వారా "దైవప్రవక్త జీవితం"ను రుజువు చేయాలని ప్రయత్నించేవారు కూడా మేము ఇంతకు ముందు "సమాధి జీవితం ఎలా ఉంటుంది?" అనే శీర్షిక క్రింద ప్రస్తావించిన అపోహకే లోనై ఉన్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) సమాధిలో ఇతర దైవప్రవక్తలు, వలీలు, అమరగతులకంటే ఉన్నతమైన, పరిపూర్ణమైన జీవితం గడుపుతున్న మాట నిజమే. దాన్ని నిరాకరించటానికి వీలులేదు. కాని సమాధి జీవితం ఇహలోక జీవితానికి పూర్తిగా భిన్నమైనది కనుక దాన్ని ఈ ప్రాపంచిక జీవితంతో పోల్చటం శుద్ధ తప్పు. మనిషికి ఈ ప్రపంచంలో ఉండి సమాధిలోక జీవిత వ్యవహారాలను అర్థం చేసుకునే తెలివి, అవగాహన ఇవ్వబడలేదు. (బఖర సూరా 154వ సూక్తి చూడండి).

సమాధి సంగతులు

మీరే ఆలోచించండి! ప్రజల సలాముకు జవాబు చెప్పటం కోసం ఆయన ఆత్మను ఆయన పవిత్ర దేహంలోకి పంపించటం అనేక విధాలుగా జరగవచ్చు. ఉదా: ప్రతి వ్యక్తి సలాం చేసినప్పుడల్లా ఆయన ఆత్మను దేహంలోకి పంపించవచ్చు, లేక రోజుకి ఒకసారి ఏదైనా సమయంలో పంపించవచ్చు లేక వారానికి ఒకసారి లేదా నెలకు ఒకసారి లేక సంవత్సరంలో ఒకసారి ప్రజలందరి సలాములు కలిపి ఆయనకు చేరవేస్తే ఆయన వాటన్నిటికి ఒకేసారి ప్రతి సలామ్ చెప్పవచ్చు. ఆత్మ శరీరంలోకి పంపించటం పైన పేర్కొనబడిన విధాల్లో ఏదో ఒక విధంగా జరగవచ్చు లేక మరేదయినా కొత్తవిధంగా జరగవచ్చు. దాని వాస్తవస్థితి అల్లాహ్ కు మాత్రమే తెలుసు. దరూదె షరీఫ్ సంగతి కూడా అంతే. అవి దైవప్రవక్తకు రోజూ చేరవేయబడతాయా లేక ఆయన ప్రవచించినట్లు జుమారోజు చేరవేయబడతాయా? నిజం చెప్పాలంటే అల్లాహ్ కు తప్ప మరెవరికీ తెలియని విషయాలివి. మనం వాటిని విశ్వసించటం విధి. కాని వాటి స్థితిని అర్థం చేసుకోవటం మనకు అసాధ్యం. అసలు మనకు దాని అవసరం కూడా లేదు. ఒక విషయాన్ని విశ్వసించటం దాని స్థితిని అర్థం చేసుకోవటంతో ముడిపడిలేదు. ఎన్నో విషయాలమీద మనకు విశ్వాసం ఉంది. కాని ఇహలోక జీవితంలో మనం వాటి స్థితిని అర్థం చేసుకోలేం. ఉదా: రాత్రి చివరి భాగంలో అల్లాహ్ మొదటి ఆకాశంపైకి అవతరిస్తాడని మనకు నమ్మకం ఉంది కాని అది ఎలా జరుగుతుందో మనకు తెలియదు. కిరామన్ కాతిబీన్ దూతలు కర్మల చిట్టాను తయారుచేస్తారని నమ్ముతాం. కాని అది ఎలా జరుగుతుందో మనకు తెలియదు. ప్రళయదినాన కర్మలు తూయబడతాయన్న విషయాన్ని మనం నమ్ముతాం. కాని అది ఎలా జరుగుతుందో తెలీదు. దైవప్రవక్త మేరాజ్ (గగనయానం) చేశారని నమ్ముతాం. కాని అది ఎలా జరిగిందో మనకు తెలియదు. ఇలాంటి ఉదాహరణలు కొన్ని కాదు వందలకొలది ఇవ్వొచ్చు. వాటిని మనం విశ్వసిస్తాం కాని వాటి స్థితి గురించి మనకు తెలియదు. సమాధి జీవితంలో దైవప్రవక్త ఆత్మ శరీరంలోకి పంపించబడటం, ఆయన ప్రజల సలాముకు ప్రతి సలాం చెప్పటం, దూతలు ఆయనకు దరూద్ చేరవేయటం, జుమారోజు ఆయన ముందు దరూద్లు సమర్పించబడటం. ఇవన్నీ కూడా ఆ కోవకు చెందినవే. అంటే వాటి స్థితిని, వాస్తవికతను అర్థం చేసుకోవటం మనకు అసాధ్యం. కాని వాటిని విశ్వసించటం మాత్రం విధి. కనుక పై హదీసుల ద్వారా దైవప్రవక్త (సల్లం) సమాధిలో బతికున్నారనీ రుజువు కాదు, అలాగే ఆ హదీసులను నిదర్శనంగా చేసుకొని ఆయన మన సలాం వింటారు, దానికి ప్రతినలాం చెబుతారు, కనుక మన ఇతర విన్నపాలు, వినతులు, మొరలు దుఆలు కూడా వింటారు, దానికి సమాధానం పలుకుతారు. మన అవసరాలు తీరుస్తారు, మన మన్నింపు కోసం ప్రార్థిస్తారు లేక సమాధి నుంచి బయటికి విచ్చేసి ఔలియాలతో సమావేశాలు ఏర్పాటు చేస్తారని చెప్పటమూ సరికాదు. ఇవన్నీ తప్పడు ఊహాగానాలు. జనాన్ని భ్రష్టుపట్టించేవి. గ్రంథం, సున్నతుల బోధనలతో

సమాధి సంగతులు

66

వీటికి ఏ మాత్రం సంబంధం లేదు. దేవుడు ఆయన ప్రవక్త ఎంతవరకయితే చెప్పారో అంతవరకు నిస్సంకోచంగా చెప్పాలి. దాన్ని విశ్వసించాలి. ఏ విషయమైతే దేవుడు, దైవప్రవక్త చెప్పలేదో దాన్ని స్వంతంగా ఊహించుకొని ఆ తర్వాత అది దేవుని, దైవప్రవక్త మాట అని చెప్పకుండా ఉండేందుకు వెయ్యిసార్లు శరణువేడుకోవాలి. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَبَرَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ”

ఎవరయితే ఉద్దేశపూర్వకంగా నామీద అబద్ధాన్ని మోపుతాడో అతను తన నివాసాన్ని నరకంలో ఏర్పరచుకుంటాడు.

(బుఖారీ-ముస్లిం)